

1. Reichard / Elis. Cusp. / gebürtl. tag gratulation
gratulation auf Königin Sophia Magdalena
in Dänemarc, 1740.
2. gebürtl. tag gratulation auf Hertzog
Chr. Ernst zu Sachsen Saalfeld, 1744.
3. Drey Briefe auf Hertzog Franz Joseph
zu Sachsen Coburg, 1744.
4. Lange / Joh. Fried. / gebürtl. tag gratulation
auf Grafen Friedr. Ernst zu Dölbitz
1744.
5. Henrici / Paul Chr. / gebürtl. tag gratula-
tion zum Christen in Dänemarc, 1745
6. — Drey Briefe 1745.
7. Dölbitz / Joh. Martin Graf zu — / gratulation
an den von Sachsen Coburg 1745
8. Drey Briefe, an Studierende in Altona, 1745.
9. Kirchhoff / Joh. Heinr. / Drey Briefe, 1745.
10. Wiegand / Carl Chr. / gebürtl. tag gratula-
tion zum Grafen Chr. Friedr. zu Dölbitz
1746.
11. Schütze / Henr. Car. / Drey Briefe 1746.
12. Eberhard / Joh. Petri. / Drey Briefe 1746
13. Joh. Magistrats in Cothen gratulation zur
Vermaählung Grafen H. E. zu Dölbitz 1742.
14. Sander / Joh. Andr. / Drey Briefe Lateinisch, 1742.
15. Werth / Lebr. Henr. / Drey Briefe. 1742.

SERENISSIMI
REGIAE CELSITVDINIS PRINCIPIS AC DOMINI
DOMINI

FRIDERICI

DANIAE, NORWEGIAE, VANDALORVM, GOTHORVMQVE
HEREDIS, DVCS SLESVICI, HOLSATIAE, STORMARIAE,
ET DITHMARSIAE, COMITIS OLDENBVRGI
ET DELMENHORSTI, RELIQA;

CVM
SERENISSIMA
REGIAE CELSITVDINIS PRINCIPE AC DOMINA
DOMINA

LVDOVICA

AVGVSTISSIMI MAGNAE BRITANNIAE REGIS
GEORGII II. FILIA

AVSPICATISSIMVM CONIVGIVM
D. X. NOVEMB. A. 1715 CCXLIII
HANNOVERAE FELICISSIME CONSVMMATVM
DEVOTISSIMA SVBMISSISSIMAQVE CONGRATVLATIONE

AB
ORNATISSIMO ET INGENII DOCTRINAEQVE LAVDIBVS
FLORENTISSIMO IVVENE

PHILIPPO LVDOVICO COMPE

CELLERFELDENSII HANNOVERANO SACRARVM LITTERARVM
CVLTORE

PROSEQVENDVM
INDICIT
CHRISTIANVS BREITHAVPT
ELOQ. ET POES. P. P. ORDIN.

HELMSTADII LITTERIS DRIMBORNIANIS.

Quamuis quidem semper magnorum Principum felices in rebus gerendis successus omni laude atque applausu digni sint, nescio tamen, an vllum maius ciuibus suis letandi argumentum præbere possint, quam si felix incant conjugium. Quemadmodum enim ex eiusmodi fausto amoris fœdere innumera pæne & plane eximia in populum redundant comoda; ita etiam hæc iis omnibus tanto iucundiora esse debent, qui eorum simul fiunt participes. Nam ita a natura comparatum est, vt, quo maiora sunt bona, quibus fruimur, eo intimior etiam sit lætitiæ sensus, quem ex illorum possessione vel vsu percipimus. Priuatorum conjugio priuatis rebus consulitur: connubia vero principum ad salutem omnium tendunt, qui subsunt imperio: etiam ad finitimorum exterorumque plurium, qui inde commodo non incerto adficiuntur. Quocirca quid regnis atque populis coniugiis, a principibus suis auspiciato initis, salutarius atque fructuosius sit, non video. Legi sæpe in historiarum monumentis, grauissimas lites & controuersias, quæ nulla vi, nullisque armis componi potuere, hoc vnico medio inter gentes quam facillime fuisse decisas. Animaduerti itidem, connubiorum vinculo integras nationes non solum tam arcto amicitiaæ nexu copulatas, vt se mutuo amarent, & pacem atque tranquillitatem inter se colerent: sed potentissima etiam & longe distita regna ad peregrinas plane familias, quæ antea ius successionis in iis non habebant, sæpe fuisse translata. Quam longe autem hæc, quæ ex felicibus summorum Principum matrimoniis vtilitates resultant, se expandunt; tam late etiam se diffundunt damna ista, quæ ex infeliciter contractis connubiis oriuntur. Quid enim tristius, quam si duo vniantur coniuges, qui diuersis sunt moribus, & se inuicem sincero amore non prosequuntur? quid funestius, quam si illi ipsi, quorum officium erat, dissidia coorta omni modo supprimere, ea ipsa inter se alant? aut me omnia fallunt, aut obseruo huiusmodi quid in historia imperatorum inprimis Græcorum. Non puto, hoc vastissimum & potentissimum imperium tam facile corruere

ruere potuisse, & fatis adhuc virium habuisse, hostibus suis refestendi, nisi intestinis discordiis, quæ inter imperatores & horum coniuges regnabant, dilaceratum, & successiue hoc modo ad incitas reductum fuisset. Quæ cum ita sint, quanta hæc est summi Numinis clementia, quod Serenissima Domus Brunsvicensis semper fere ab hoc infortunio immunis fuerit, & numquam cum aliis gentibus alia contraxerit matrimonia, quam quæ vtrique paciscentium parti gloriosa & salutaria fuerunt! Non est, quod copiosa exemplorum, ex antiquitate desumptorum, farragine dictis fidem conciliem. Recentissimum, quod his diebus demum contigit, exemplum instar omnium est, & neminem nostrum de huius rei veritate dubitare finit. Quando enim Serenissimus Regiæ Celsitudinis Princeps ac Dominus, Dominus FRIDERICVS, Daniæ, Norwegiæ, Vandalorum, Gothorumque heres, Dux Slesuici, Holfatiæ, Stormariæ & Dithmarsiæ, Comes Oldenburghi & Delmenhorsti, reliqua; Serenissimam Regiæ Celsitudinis Principem LVDOVICAM, Augustissimi Magnæ Britanniæ Regis GEORGII II. filiam, Dominam nostram clementissimam in celsissimi thori consortium, rite factis connubiorum auspiciis atque ceremoniis cum vtrius gentis applausu adsumsit, ecquid vtrique Augustissimæ Domui Regiæ salutarius lætiusque contingere potuisset? Tanta enim in vtroque SERENISSIMO CONIVGE est animorum consensus, tanta morum virtutumque similitudo, vt in duobus corporibus vna anima habitare videatur. Quapropter nullum dubium est, quin ex tam felici matrimonio vtriusque regni incolæ impostero in signia plane percepturi sint emolumenta. Agnoscunt etiam id probe omnes, quotquot tantis Principibus obsequio obstricti sunt, hacque de causa adeo in gaudia distillant, vt publica lætitiæ testificatione alter alterum præuenire studeat. Exemplo iam nobis est Iuuenis doctrinæ ac indolis præstantia eximius PHILIPPVS LVDOVICVS COMPE, Cellerfelda-Hannoueranus, sacrarum litterarum sedulus cultor, qui conterraneorum suorum in gratulando feruore accensus nec

sibi silendum esse putauit, sed, quantam & ipse ex hoc felici euentu ceperit lætitiã, publice declarare constituit. Præstabit hoc solemnẽ & eleganti oratione teutonica, proprio Marte elaborata, qua SERENISSIMIS SPONSIS submississime gratulaturus pauca simul *de præcipuis medijs, quibus status alicuius regni in perpetuo flore conseruari possit*, in medium proferet. Non eam de se habet persuasione, vt existimet, se Tantorum Principum laudes dicendo æquare posse, quas nemo vel cogitando adsequatur: sed subiectissimæ pietatis suæ specimen daturus hanc, quæ sibi ex improviso offerebatur, commodam occasionem dimittere noluit. Per biennium ille, commendabilis exempli cuius, vixit in hac Academia: & quamuis se sanctiori doctrinæ propius addixerit, alia tamen simul studia, quæ in vita ciuili non leuem habent utilitatem, coluit enixe, eosque iam in bonarum litterarum studio fecit progressus, vt in exemplum alijs proponi possit. Quapropter tanto minus dubito, quin Magnificus Academiæ PRORECTOR, Excellentissimi PATRES CONSCRIPTI, honoratissimi litterarum FAVTORES, COMMILITONES genere, doctrina & virtutibus præstantissimi eo facilius precibus meis locum sint daturi, & orationem eius, crastino die hora X. in Iuleo Maiori habendam, illustri sua præsentia, & beneuola auscultatione cohonestaturi. Habebunt pro isto exhibito honore non tantum oratorem meum, sed etiam me ipsum ad quæuis officiorum genera, quauis data occasione declaranda, vicissim quam paratissimos. Quod restat, Deum immortalem precor, vt seruet vniuersam Augustam & Serenissimam Domum Brunsvicensẽ, faciatque clementer, vt huius auctoritate atque potentia, non depositis, sed abiectis armis, temploque Iani clauso, propediem Germaniæ pax restituatur, & placidæ pacis artes lætius efflorescant.

P. P. in Regia & Ducali IVLIA d. Nouembr.

clbCCXLIII.

R. II. L. I.
Nro. 2.

R II. L. I.
Nro. 3.

78 M 362

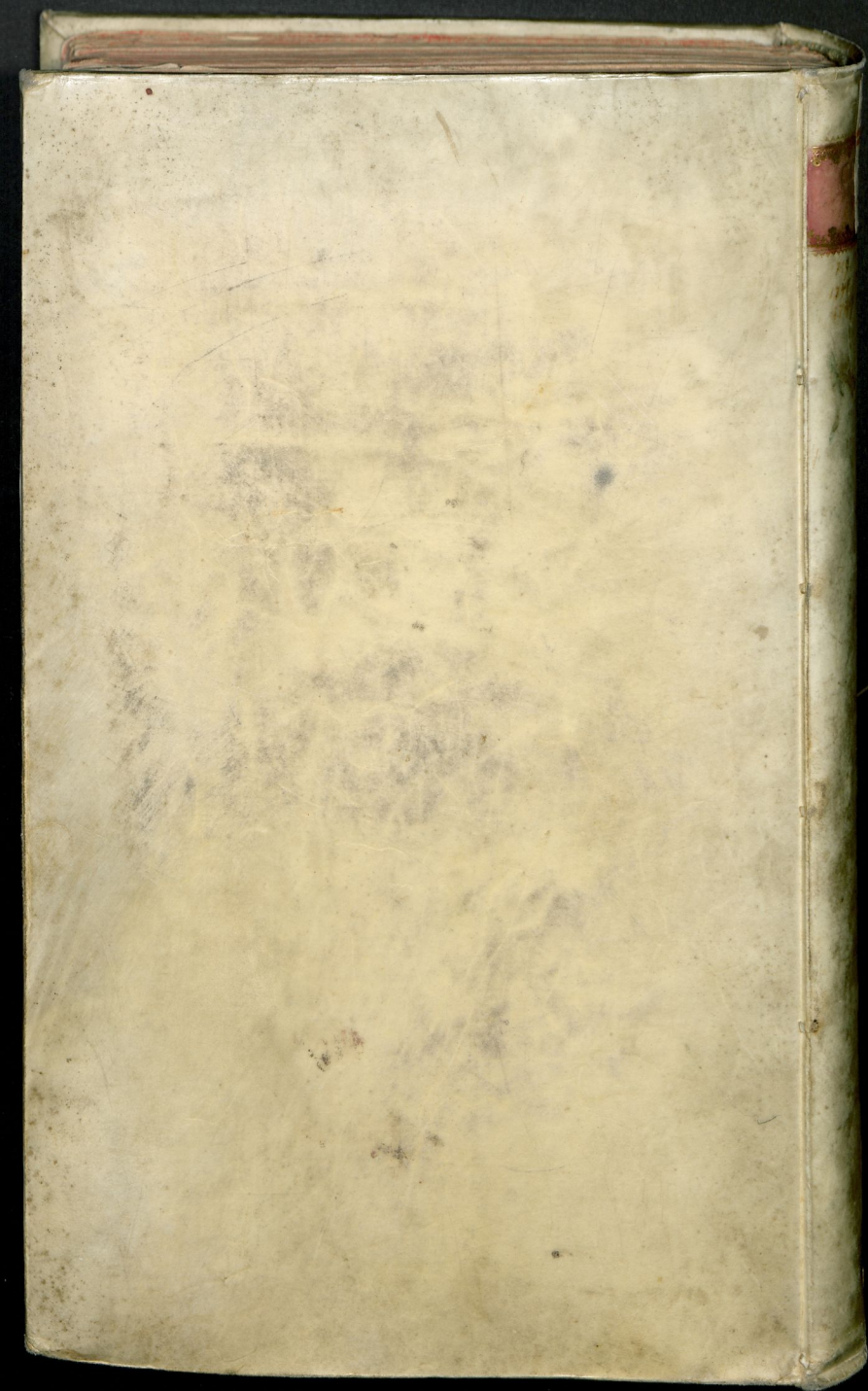
ULB Halle 3
002 707 233

56

Hsch. II. 3; 30; 101; 107; 112; 113; 114.

20

SERENISSIMI
REGIAE CELSITVDINIS PRINCIPIS AC DOMINI
DOMINI

FRIDERICI

DANIAE, NORWEGIAE, VANDALORVM, GOTHORVMQVE
HEREDIS, DVICIS SLESVICI, HOLSATIAE, STORMARIAE,
ET DITHMARSIAE, COMITIS OLDENBVRGI
ET DELMENHORSTI, RELIQA;

CVM
SERENISSIMA
REGIAE CELSITVDINIS PRINCIPE AC DOMINA
DOMINA

VDOVICA

IMI MAGNAE BRITANNIAE REGIS
GEORGII II. FILIA

CATISSIMVM CONIVGIVM
NOVEMB. A. ^{cl} ^l ^{cc} ^{xl} ^{lii}.
RAE FELICISSIME CONSVMMATVM
SVEMISSISSIMAQVE CONGRATVLATIONE

AB
T INGENII DOCTRINAEQVE LAVDIBVS
ORENTISSIMO IUVENE

O LVDOVICO COMPE
NSI HANNOVERANO SACRARVM LITTERARVM
CVLTORE

PROSEQVENDVM
INDICIT
ANVS BREITHAVPT
LOQ. ET POES. P. P. ORDIN.

ADII LITTERIS DRIMBORNIANIS.

Ak

